

У кожного свої таланти

Сьогодні завжди весела та жвава Наталка повернулася додому не в гуморі. Зняла верхній одяг, вимила руки і швиденько чкурнула до кімнати.

Зі школи вона зазвичай приходила разом зі старшим братом Юрком. Він, на відміну від Наталки, був дуже задоволений своїми успіхами й одразу побіг до батьків, щоб порадувати їх гарними оцінками та грамотою за участь у спортивних змаганнях.

А от Наталці зовсім не до радощів було.

Вона посварилася з двома найкращими подругами й отримала погану оцінку. Тож настрої був кепським.

— Молодець, синку, пишаємося тобою! — почула дівчинка матусин голос, коли вийшла до вечері.

— Може, годі вже вихвалитися! — пробурмотіла Наталка собі під ніс. — Я от минулого тижня теж 12 отримала з математики, то й що?

Юрко замовк, а тато, усміхнувшись і обійнявши дочку, промовив:

— Ну, Наталко, годі хмуритися! Тобою ми теж пишаємося. Краще порадій за брата, заздощам у родині не місце.

Але Наталка лише напружено посміхнулася і весь вечір просиділа мовчки.

— Доню, може, розкажеш, що трапилося? — зазирнула ввечері до її кімнати мама. — Чому ти така невесела?

— Просто я з Оленкою посварилася, а потім ще і з Христиною.

— Що ж сталося, Наталочко? — стурбовано запитала мама.

— Бо ми разом вірша вчили, але Оленка отримала 12, а я — тільки 6. Але ж я не гірше за неї готувалася! Проте її вчителька хвалила, а з мене всі сміялися, бо я всередині його забула... — обурено розповіла дівчинка. — Це несправедливо! От я і вирішила, що не буду більше з нею розмовляти!

